

The background of the cover is a detailed musical score for a string quartet, featuring multiple staves with notes, rests, and dynamic markings. The score is written in black ink on a light-colored paper.

ERKKI JOKINEN

String Quartet IV

1993

Score

Parts

M057C

ERKKI JOKINEN
String Quartet IV
(1993)

Parts

© Modus Musiikki Oy
M 057C
ISMNM-55003-071-8

ERKKI JOKINEN (s. 1941) opiskeli sävellystä Erik Bergmanin ja Joonas Kokkosen johdolla Sibelius-Akatemiassa, ja suoritti sävellysdiplomin 1970. Pianon-, sellon- ja klarinetinsoiton opiskelun ohella hän pätevoityi myös musiikkikasvatukseen ja musiikinteorian alueilla. Hän jatkoi sävellysojintojaan Hollannissa Ton de Leeuw johdolla 1971. Nykyään hän toimii sävellyksen ja musiikinteorian opettajana Sibelius-Akatemiassa. Jokisella oli oma sävellyskonsertti Helsingin juhlaviikoilla 1987. Konsertissa esitettiin jousikvartetot I ja II, Face kamariyhtyeelle ja kantaesityksenä Harmonikkakonsertto, teos, joka sijoittui suositeltavien teosten listalle UNESCO:n kansainvälisessä säveltäjärostrumissa 1988. Erkki Jokisen teoksia on esitetty useimmissa Euroopan maissa, Pohjois-Amerikassa, Aasiassa, Afrikassa ja Australiassa.

Jousikvartetot muodostavat keskeisen aseman Jokisen sävellystuotannossa. Kvartettojen karakteristiikka syntyy rikkaiden sointikenttien ja rytmisesti aktiivisten, jopa aggressiivisten, jaksojen vuorottelusta. Jokinen käyttää aleatoriikkaan suuntautuvaa kromaattista säveltasojattelua mutta laajentaa ilmaisullista spektriä edelleen neljäsosäsävelaskeliin, glissandoihin ja hälyääniin.

Jousikvartetto nro 1 on valmistunut Bilthovenissa, Hollannissa vuonna 1971. Teos sai kantaesityksensä radion Musica Nova konsertissa Helsingissä 1973 ja vuotta myöhemmin se esitettiin Pohjoismaisilla musiikkipäivillä Kööpenhaminassa. Teoksessa on kaksi osaa, jotka ovat perusluonteeltaan nopeita. Kvartetton eloisuuden polttoaineena on kahden erilaisen musiikillisen karaktäärin, levon ja liikkeen vastakkain asettaminen.

Jousikvartetto nro 2 (1976) on saanut hyvän vastaanoton mm. ISCM-päivillä Helsingissä 1978. Jokisen harmoninen ajattelutapa ilmenee toisaalta tiheissä, lähes klustermaisissa soinnuissa, toisaalta tiettyyn sävelistöön rajoituissa polyfonisissa kudoksissa, joissa eri äänet - vailla itsenäistä melodista merkitystä - yhtyvät väreileviksi sointikentiksi.

Jousikvartetto nro 3 (1988) on sävelletty Oulun kansainvälisen Tulindberg-jousikvartettikilpailun pakolliseksi teokseksi. Teoksen alkupuolella musiikillinen kudosis on hauras ja häilyvä, mutta kiinteytyy vähitellen. Materiaalin kiilautumisen seurauksena kudosis ajoittain tiivistyy kerroksiseksi, paikoin se taas pelkistyy järkälemäisiksi hahmoiksi. Teos kantaesitettiin Oulussa 1989 ja myöhemmin samana vuonna se oli esillä Helsingin uuden musiikin biennalessa sekä myös Helsingin Juhlaviikoilla. Kolmas jousikvartetto esitettiin myös syksyllä 1994 Pohjoismaisilla musiikkipäivillä Kööpenhaminassa.

Jousikvartetto nro 4 on Tampere biennalen tilaus-teos, joka kantaesitettiin Tampereella keväällä 1994. Saman vuoden syyskuussa teos oli esillä Pohjoismaisilla musiikkipäivillä Kööpenhaminassa. Neljäs jousikvartetto on yksiosainen teos, joka voidaan hahmottaa kahteen jaksoon. Teos alkaa ylöspäisillä nopealiikkeisillä aiheilla, jotka johtavat huipennukseen. Tämän jälkeen liike-energia kuluu loppuun, ja tekstuuri muuttuu hitaammaksi. Kvartetto päättyy hiljaisiin ja hauraisiin tunnelmiin.

Kimmo Korhonen kirjoittaa musiikkilehti Classica 2/94 Jokisen neljännestä jousikvartetosta mm. seuraavaa: "Jokisen uusin kvartetto on elegantisti kirjoitettu teos. Sen tekstuuri on läpikuultavaa ja kirkasta, eikä musiikki karkaa huipentavassakaan jaksossa kontrollista ja riehaannu äärimilleen. Myös tunnelmiltaan teos on varsin yhtenäinen."